

Noua teologie

Charles H. Spurgeon

Un inventator are de gând să facă pâine fără făină și pregătește planul unei case care să nu aibă fundație. Minunat! Nu e așa? Nu mai trebuie să mâncăm strugurii așa cum sunt făcuți de vița de vie – sunt atât de modă veche: ci trebuie să îi mâncăm după ce au fost zdrobiți în teasc și după ce au fost modelați în diferite forme geometrice. Nu ar trebui să fim surprinși auzind că vapoarele noastre cu aburi sunt o mare greșeală și că au ajuns lucruri ale trecutului, fiind întrecute de fețele de masă electrice, pe care fiecare bărbat le ia de pe masa din bucătărie, le întinde pe apă și le folosește apoi ca plute făcute ad-hoc, pe care le mână cu cuțitul și cu furculița. Când vor avea loc lucrurile acestea, noi vom continua să ne ținem de Cuvântul neschimbat, și neschimbător, al lui Dumnezeu. Nu va exista un nou Dumnezeu, nici un diavol nou și nu vom avea niciodată un Mântuitor nou, nici o ispășire nouă: atunci, de ce ar trebui să fim atrași sau alarmați de eroarea și non-sensul care pretinde peste tot să fie ascultat doar pentru că e nou? Ce ne pasă nouă de noutatea lor? Noi nu suntem nici copii, nici dintre cei care frecventează teatrele. În adevăr, pentru unii ca aceștia, o jucărie nouă sau o piesă nouă înseamnă o imensă atracție; dar *oamenii maturi* sunt interesați mai puțin de vechimea unui lucru, decât de valoarea intrinsecă a acelui lucru. A presupune că teologia poate fi *nouă* înseamnă a-ți imagina că Domnul Însuși e abia de ieri. O doctrină despre care se spune că a ajuns adevărată în ultima vreme trebuie să fie cu necesitate o minciună. Falsității nu i-a dat barba, dar adevărul are o barbă lungă, albă, de o vârstă nemăsurabilă. Vechea Evanghelie e singura Evanghelie. Singurul sentiment pe care îl avem față de acei tineri predicatori care strigă „Vezi noua mea teologie?” exact cu același spirit cu care spune micuța Maria: „Vezi noua mea rochiță frumoasă?”

(Apărut în revista *Sword and Trowel*, ianuarie 1884)